

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 15 (49)

Mierzeszyn - Litwa, lipiec 2012 r.

ISSN 2082-0089

Rok 3

**JEGO EMINENCJA KS. KARDYNAŁ AUDRYS JUOZAS BAČKIS
ARCYBISKUP METROPOLITA WILEŃSKI
SERDECZNIE POZDRAWIA I BŁOGOSŁAWI PIELGRZYMÓW
Z PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE
UDAJĄCYCH SIĘ DO OSTREJ BRAMY I SANKTUARIÓW LITWY**

Ks. Andrzej Sowiński
Ul. Wolności 17
83-041 MIERZESZYN
POLSKA

Szanowny Księżu Proboszczu

Z radością przeczytałem list z wiadomością, że parafia św. Bartłomieja w Mierzeszynie organizuje pielgrzymkę do sanktuariów na Litwie. W następnym roku będziemy obchodzili 20-tą rocznicę pielgrzymki na Litwę błogosławionego papieża Jana Pawła II. Z listu wynika, że trasa Waszej pielgrzymki pokrywa się z trasą Papieskiej pielgrzymki. Jest to piękny i wymowny znak.

Niech przez wstawiennictwo Błogosławionego Jana Pawła II wasz pielgrzymi trud przyniesie obfite owoce w wymiarze życia osobistego, rodzinnego i społecznego.

Z całego serca + błogosławię Wam i Waszym rodzinom.

**Arceybiskup Metropolita Wileński
Kard. Audrys Juozas Bačkis**

SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ MIŁOSIERDZIA W OSTREJ BRAMIE W WILNIE

W prastarym Wilnie - stolicy Wielkiego Księstwa Litewskiego - szczególną czcią otaczany jest od dawna obraz niespotykanej piękności Matki Bożej Miłosiernej - Ostrobramskiej.

Laskami słynący wizerunek, pędzla nieznanego artysty, namalowany jest na dwóch dębowych deskach, o wymiarach 165 x 200 cm, techniką temperową na zaprawie kredowo-klejowej. Przy konserwacji, przeprowadzonej w okresie międzywojennym, stwierdzono przemalowania farbami olejnymi z XVII i XVIII wieku. Jedynie twarz Madonny pozostała nietknięta. Wśród licznych hipotez przeważa opinia, że wizerunek powstał w latach 1620-1630. Jego pochodzenie wiąże się z analogicznym obrazem Matki Bożej w kościele Bożego Ciała w Krakowie, namalowanym w roku 1624 przez krakowskiego artystę Łukasza. Przyczynę tego faktu dr Maria Kałamajska-Saeed wyjaśnia wspólnym pierwowzorem Matki Bożej Ostrobramskiej i jej krakowskiego odpowiednika autorstwa niderlandzkiego italianisty Martina de Vosa - zrealizowanym około 1580 r. w dwóch wersjach graficznych, różniących się układem rąk. Pierwszy z wariantów, przedstawiający Maryję ze skrzyżowanymi na piersi rękoma, stał się wzorem dla obrazu ostrobramskiego. Na drugim Maryja składa ręce w geście modlitewnym tak jak Matka Boża krakowska. Prawdopodobnie obraz został

zamówiony przez radnych miasta Wilna. Przedstawia on Madonnę bez Dzieciątka - twarz Maryi pociągła, głowa lekko pochylona w prawo, szyja smukła o ślicznej linii, oczy półprzymknięte, ręce skrzyżowane na piersiach. Cała postać, jak mówi stara modlitwa, „grzesznika przyjmująca i przytulająca”. Najświętszą Pannę okrywa płaszcz zielonkawoniebieski, zarzucony na głowę i ramiona, tunika faldzista, czerwona, o zawiniętych szeroko rękawach. Głowa przykryta jest białą chustą, a szyja szalem. Obraz pod względem artystycznym ma niezwykłą wartość. Malowany szeroko, śmiało, posiada ogromną siłę wyrazu, ale zarazem tak subtelna, że twarz Bogarodzicy wydaje się żywa, zmienia wyraz zależnie od światła i miejsca, z którego się na nią patrzy. Tło obrazu jest brązowe. Już około 1671 roku wizerunek przystrojono w srebrne, ręcznie kute, złożone w ogniu szaty, wprost obsypane najcudowniejszymi kwiatami: różami, tulipanami i goździkami. Nad głową Maryi artysta zatoczył złocistą aureolę o 42 promieniach, z dwunastoma srebrnymi gwiazdami. Kompozycja obrazu - Maryja w słońcu i aureoli gwiazd - nawiązuje do wizji zwycięskiej Niewiasty, opisanej przez św. Jana Apostoła w Apokalipsie. Ta postawa nawiązuje do tajemnicy Zwiastowania - wyraża poddanie się woli Bożej i jej akceptację. Cały obraz świeci się i jaśnieje. Najświętsza Dziewica Maryja wygląda na nim jak gwiazda zaranna, jak jutrzienka wschodząca, jak blask księżyca, jak słońce gorące... Te piękne szaty były kute przez wileńskich złotników - artystów wysokiej klasy, którzy swym arcydziełem rozświetlili Ostrą Bramę. Złoto gra odcieniami cynobrowymi, zielonkawymi, czerwonymi. Całość zamyka od 1849 roku duży półksiężyc.

Sanktuarium Matki Bożej Miłosierdzia miało wielki wpływ na rozwój życia religijnego. W trudnym okresie zaborów było ono ostoją wiary i nadziei. Tutaj modlili się: Adam Mickiewicz, Juliusz Słowacki, Józef Ignacy Kraszewski. Do Matki Miłosierdzia w dniu odjazdu na wygnanie przybyli i uczestniczyli w porannej Mszy świętej filareci wraz z Adamem Mickiewiczem. W okresie powstań narodowych kult Matki Ostrobramskiej stał się tak powszechny, że przeniknął do literatury pięknej i stał się źródłem natchnienia dla wielu poetów. Korzenie tego kultu sięgają czasów króla Aleksandra Jagiellończyka, który w 1503 roku polecił opasać Wilno nowymi murami obronnymi. Prace trwały do 1522 roku. Wówczas na polecenie władz miejskich umieszczono na każdej bramie obraz jakiegoś świętego. Na Bramie Miednickiej, która z czasem przybrała nazwę Ostrej Bramy - po litewsku Ausros Vartai - Brama Zaranna - umieszczono obraz Matki Bożej o nieznanym już dziś wyglądzie, gdyż z czasem, pod wpływem zmian atmosferycznych, uległ zniszczeniu. Kiedy powieszono nowy obraz, do dziś zachowany - nie wiadomo. W 1622 roku tuż przy Ostrej Bramie

osiedlili się oo. karmelici, otaczając obraz szczególną czcią. Od tego czasu wizerunek Bogarodzicy stał się obiektem kultu, który coraz bardziej wzrastał, tak że zarząd miejski w 1668 roku oficjalnie przekazał oo. karmelitom opiekę nad obrazem. Trzy lata później zakonnicy zbudowali nad Ostrą Bramą kaplicę i w niej umieścili obraz. Uroczystość ta zgromadziła liczne rzesze wiernych, na czele których szedł biskup Aleksander Sapieha w otoczeniu najwyższych dostojników Wielkiego Księstwa Litewskiego. Być może wówczas nałożono na obraz srebrno-złote sukienki. Odtąd też prawdopodobnie datuje się zwyczaj śpiewania co dzień wieczorem litanii do Najświętszej Panny.

Ulica prowadząca przez Ostrą Bramę była ruchliwą arterią miasta. Umieszczenie tam czczzonego obrazu nadało jej szczególny charakter - ulica stawała się miejscem modlitwy. W latach 1829-1830 dokonano restauracji kaplicy, wówczas odbudowano galerię ze schodami, a na kaplicy umieszczono napis z mosiężnych liter: *Matko Miłosierdzia, pod Twoją obronę uciekamy się*. Po Powstaniu Styczniowym generał gubernator Murawiew - słynny ciemieczka Litwy, próbował zamknąć kaplicę i przekazać obraz prawosławnej cerkwi. Planu tego jednak nie zdążył zrealizować. Zmieniono jedynie napis nad kaplicą z języka polskiego na łaciński, żeby - jak argumentowano - nie drażnić innowierców. Represje popowstaniowe wzmożyły kult maryjny. W roku 1884 carat skasował karmelitów i opiekę nad sanktuarium przejęło duchowieństwo diecezjalne.

Po odzyskaniu niepodległości rozpoczęto starania o przeprowadzenie koronacji wizerunku słynącego tak licznymi łaskami. Zajął się tym osobiście arcybiskup wileński Romuald Jałbrzykowski. Uroczystość ta odbyła się 2 lipca 1927 roku. Aktu włożenia koron (dwóch - jedną na drugą) na skronie Maryi dokonał Aleksander kardynał Kakowski, w obecności Episkopatu Polski, najwyższych władz państwowych z prezydentem Ignacym Mościckim i marszałkiem Józefem Piłsudskim, a także ogromnej rzeszy wiernych. Korony, z kruszców i klejnotów ofiarowanych Maryi przez społeczeństwo, jako replikę poprzednich (zabytkowych, ale mniej wartościowych) wykonał jubiler wileński Ksawery Gorzuchowski. Stare zostały zdeponowane w skarbcu kaplicy ostrobramskiej. Obecnie na obrazie znajdują się właśnie one; losy tych koronacyjnych nie są znane.

Po II wojnie światowej wielu Polaków musiało się rozstać ze swoją Panią. Jednak kult Madonny Ostrobramskiej przetrwał w ich sercach. Zmuszeni do opuszczenia Wilna zabierali ze sobą Jej wizerunki. Rozjechali się po świecie, a Ona wiernie podtrzymywała i podtrzymuje w nich miłość do ziemi ojczystej. Stąd w wielu kościołach w Polsce i za granicą można spotkać Jej kopie.

Wizerunek ten szczególną czcią otaczał bł. Jan Paweł II. Kiedy spełniło się pragnienie jego życia i

4 września 1993 roku w Wilnie, w kaplicy Matki Bożej Ostrobramskiej przewodniczył modlitwie różańcowej, transmitowanej na cały świat, usłyszeliśmy:

Sanktuarium Ostrej Bramy od wielu stuleci jest celem licznych pielgrzymów, którzy przybywają tu każdego dnia, aby powierzyć Matce Miłosierdzia radości i troski swego życia. Świątynia ta stała się zatem uprzywilejowanym miejscem spotkania z Matką Chrystusa i Matką Kościoła. Chrześcijanie z Litwy, Polski, Białorusi, Ukrainy i innych krajów przybywają tutaj, by przed obliczem Matki Bożej dzielić się nawzajem, niczym bracia i siostry, tą samą wiarą, wspólną nadzieją, jedną miłością.

Z Watykanu, z kaplicy litewskiej, w której przechowywana jest kopia wizerunku czczonego w tym sanktuarium, Następca Piotra często łączy się duchowo z modlitwą zanoszoną stąd do Boga. Dzisiaj, gdy rozpoczynam mą duszpasterską wizytę w krajach bałtyckich, dana mi została wielka radość: mogę tu być nie tylko duchowo, ale i fizycznie. Jako Pasterz Kościoła powszechnego przybywam tutaj, aby z pomocą waszej modlitwy złożyć w macierzyńskie dłonie Maryi moje dziękczynienie i prośby.

Dziękuję Matce Chrystusa za to, że po wielu latach cierpień i prób Litwa i kraje ościennie zdołały wyjść z mroku obcej okupacji i prześladowań, wymuszonego milczenia o Bogu i obezwładniającego braku podstawowych swobód...

(źródło: praca zbiorowa „Z dawna Polski Tyś Królową”)

Bł. Jan Paweł II w Ostrej Bramie, 4 września 1993

PANNO ŚWIĘTA, CO JASNEJ BRONISZ CZĘSTOCHOWY I W OSTREJ ŚWIECISZ BRAMIE!

HYMN DO NAJŚWIĘTSZEJ PANNY W OSTREJ BRAMIE

Maryjo, Bogarodzico,
Matko cierpiących nędzarzy,
Co nad Jagiellów stolicą
W bramie stanęłaś na straży!
Spojrzyj na tłumy skruszone,
Co klęczą u stóp tej bramy:
Matko! Pod Twoją obronę
Z pokorą się uciekamy!

Niebiosów wysokich Pani!
Spojrzyj na rodzaj człowieczy:
Oto na sercu znekani,
A któż ich boleść uleczy?
Tyś miała serce zranione
I Twój żal nie miał swej tamy.
Matko! Pod Twoją obronę
Z pokorą się uciekamy.

Oto kalecy i chorzy
Żebrają litości Twojej,
A któż im siły przymnoży?
A któż im rany zagoi?
W Twej łasce cudem natchnione,
Uzdrawiające balsamy.
Matko! Pod Twoją obronę
Z pokorą się uciekamy.

Oto grzesznicy skalani,
Co się rozstali z nadzieją,
Na święte oblicze Pani
I oczu podnieść nie śmieją!
Rozpal ich serca zziębione,
Niech grzechu oczyszczą plamy!
Matko! Pod Twoją obronę
Z pokorą się uciekamy.

Kiedy nas klęska dotyka,
Wstaw się do Syna życzliwie,
Błogosław pracy rolnika,
Błogosław plonom na niwie,
Błogosław litewską stronę
Z wysokiej baszty Twojej bramy!
Matko! Pod Twoją obronę
Z pokorą się uciekamy.

W litości Twojej matczynej
Głodnych nakarmisz z rozkoszą:
Oto ubogie rodziny
O chleb powszedni Cię proszą.
Otwórz im wsparcia skarbone,
Błogosław w pracy ich samej.
Matko! Pod Twoją obronę
Z pokorą się uciekamy.

WŁADYSŁAW SYROKOMLA
Wilno, 1858

PROŚBA DO NMP OSTROBRAMSKIEJ

Prośbę swą ślemy do Najświętszej Panny,
Która nas strzeże sponad Ostrej Bramy,
Aby nas zawsze w Swej opiece miała
I całe życie w łasce zachowała. (...)

Panno Najświętsza! Wprowadź tych na drogę,
Którzy jej sami odnaleźć nie mogą,
Na drogę prawdy, co wiedzie do Boga
I niechaj słabość nie męczy ich sroga.

Ty czuwasz nad nami, Pani wszechświata.
Niech ta modlitwa do Ciebie ulata,
Wstaw się za nami do Swojego Syna,
On Ciebie wysłucha, Matko Jedyna!

Matko Miłosierdzia! Matko Nieskalana!
Niech nasze modły dotrą aż do Pana
I niech łaskawie przebaczy nam winy,
O co w największym żalu Go prosimy.

ZOFIA ZDANOWICZ

DO CUDOWNEJ OSTROBRAMSKIEJ

W Ostrą Bramę promieniuje twarzą
Najświętsza Panienska -
jest to święty ogień marzeń,
kiedy każda gwiazdka
to żarzące się okienko,
przez które wygląda Cud...

Gdy w domach ludzkich ciemno,
gdy cisza jest po dzwonach
od Wilii aż do Niemna,
wtedy przemawia Ona
i klęka zasluchany lud...

A Ona miękko schodzi
po ciemności schodach
i idzie Jasna co dzień,
zawsze Piękna i Młoda,
jakby szła przez nocy fale w bród -

Więc jest już na Zamkowej
na czele swych zakonnic,
nasza Polska Królowa
przy akompaniamencie dzwonnicy,
bo dzwony kołysały
Nowonarodzonego Pana
kolędą, gdzie był najuboższy złób... (...)

JAN NAGRABIECKI

Godło Litwy

Herb kard. Audrysa J. Bačkisa

Herb Wilna

LITANIA OSTROBRAMSKA

Matko Boska Ostrobramska w podwójnej koronie,
módl się za nami

Matko Boska Ostrobramska z Orłem i Pogonią,

Matko Boska Ostrobramska z warownej kaplicy,

Matko Boska Ostrobramska z wileńskiej ulicy,

Matko Boska - śliczna Panno w pozłocistej szacie,

Matko Boska - moja Matko z dziecięcych zdrowasiek,

Matko nasza z codziennego szkolnego pacierza,

Matko wilnian - ta z hejnału w katedralnej wieży,

Matko z wierszy Adamowych, z filareckich pieśni,

Matko tych, co przy Twej Bramie ginęli we wrześniu,

Matko nasza partyzancka z ryngrafów szlacheckich,

Matko ofiar zawleczonych do łagrow sowieckich,

Matko armii spod Tobruku i tej spod Lenino,
 Tych, co szli przez Ziemię Świętą na Monte Cassino,

Matko Boska Ostrobramska z księżycowym sierpem,

Matko Boska Miłosierna dla tych, którzy cierpią,

Matko w niebie królująca, ku której - stęsknione
 Kroczą marszem już ostatnim, ostatnie plutony,

Wyznacz trasę, trudną trasę, ale dobrze znaną,
 Daj nam dojść do Twego nieba poprzez Ostrą Bramę.

BOHDAN RUDNICKI

MATKA BOSKA OSTROBRAMSKA

Ten
 Kto Ciebie śliczną umieścił nad Bramą
 ozłocił blaskiem promieni
 na wszystkie niedole wystawił
 a pozostawił wiecznie czystą
 Ten
 Który twarz Ci rozjaśnił dobrocią
 serce dłońmi otulił
 i nazwał Matką Miłosierdzia
 Ten
 pozwala Ci trwać zawieszanej
 między niebem a brukiem
 między modlitwą a przekleństwami
 przechodniów
 z nadzieją na oświecenie ich
 Jasnością Ducha Świętego.

BRONISŁAWA FASTOWIEC

DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY OSTROBRAMSKIEJ

Pod Twoich rąk obronę, Cudowna Matko Boża,
 Płynie serc naszych strumień jak w toń litosną morza.
 Bóg od nas wciąż daleko. Ty jedna jesteś bliżej,
 Stoisz przy naszym bólu jak pod żalobnym krzyżem.

Na płaszczy Twój rozpostarty, na dłonie Twe kojące
 Z nieba i z ziemi spada i gwiazd, i łez tysiące,
 I cały smutek świata, i ciemnych dni tęsknota
 Przed oczy Twe się garnie jak przed niebieskie wrota.

I stuka w Twoje serce ścierpnięte nasze ramię:
 „Otwórz się nam, Miłości, świecąca w Ostrej Bramie.
 Ucałuj usta nasze, co u stóp Twoich wiszą,
 Uspokój nas pokojem i łaski białą ciszą...”

TADEUSZ ŁOPALEWSKI

OBU NARODOM DAJ BRATERSKĄ JEDNOŚĆ

Błogosławiona między niewiastami,
Panno, co w Ostrej świecisz jasno Bramie,
Ty jesteś dla nas Matką Miłosierdzia,
W której na zawsze Miłość zamieszkała.
Głowę Twą wieńczy światło gwiazd dwunastu,
Ściele się księżyc pod Twój Obraz święty.
Ręce złożyłaś pełna zadumania,
W sercu piastując Bożą tajemnicę.
Wspomnij, Maryjo, na samotność własną,
Duszę przeszytą mieczem przepowiedni,
Kiedy pod krzyżem stałaś pełna bólu,
Syn zaś umierał dla zbawienia świata.
Zejdź, Miłosierna, z wysokiego tronu,
Który się wznosi nad pielgrzymią drogą;
Użał się nędzy i niedoli naszej,
Obu narodom daj braterską jedność.
Prowadź nas, Pani, do Twojego Syna,
Naucz Mu służyć wiernie aż do końca;
Jemu i Ojcu z Duchem pocieszenia
Chwała niech będzie teraz i na wieki. Amen.

Serdecznie zapraszam do Domu Matki Bożej
Miłosierdzia w Ostrej Bramie w Wilnie.

Ks. Andrzej Sowiński

W OSTREJ BRAMIE 2012

W sanktuarium Matki Bożej Miłosierdzia w Ostrej Bramie w Wilnie ks. Andrzej będzie sprawował Msze święte dla swoich pielgrzymów w następujących dniach: we wtorek 10 lipca o godz. 7.00, w czwartek 12 lipca o godz. 12.00 i w piątek 13 lipca o godz. 7.00.

PRZEWODNICZKA PO LITWIE

ALINA OBOLEWICZ
tel. kom. +370 698 19004
tel. fax 00370 5 241 6827
e-mail: alina_obilewicz@yahoo.com

PROGRAM PIELGRZYMKI MIERZESZYN - LITWA 2012

(szkic)

poniedziałek, 9 lipca, godz. 5.00 wyjazd z Mierzeszyna; przerwa w Gietrzwałdzie (ok. 30 minut); Msza święta w Studzienicznej (ok. godz. 15.00); przyjazd do Wilna - hotel Europa Stay (ok. godz. 21.00).

wtorek, 10 lipca, wczesnym rankiem (godz. 7.00 czasu litewskiego!) Msza święta w kaplicy NMP w Ostrej Bramie; śniadanie w hotelu Europa Stay; całodzienny wyjazd na Górę Krzyży k. Szawle; Druga Msza święta tym razem na Górze Krzyży (klasztor franciszkanów) o godz. 14.00, ustawienie krzyża parafialnego (wykonanie i dar: p. Adam Bukowski); w drodze powrotnej do Wilna nawiedzenie sanktuarium maryjnego w Szydłowie. Powrót do Wilna wieczorem.

środa, 11 lipca, przez cały dzień wędrujemy po Wilnie z przewodniczką p. Aliną Obolewicz; śniadanie rano w hotelu Europa Stay; Msza święta w sanktuarium Miłosierdzia Bożego o godz. 13.30; obiadokolacja na mieście (w Wilnie);

czwartek, 12 lipca, drugi dzień wędrówki po Wilnie z przewodniczką p. Aliną Obolewicz; śniadanie rano w hotelu Europa Stay; Msza święta w Ostrej Bramie o godz. 12.00; obiadokolacja na mieście (w Wilnie);

piątek, 13 lipca, pożegnanie z Wilnem i Litwą; rano Msza święta w Ostrej Bramie (godz. 7.00); śniadanie w hotelu Europa Stay; wyjazd do Kowna (pobyt w Kownie ok. 1 godz.); powrót do domu w godzinach późnowieczornych.

PIELGRZYMKA POLSKA - LITWA

ARCHIDIECEZJA GDAŃSKA

9 - 13
lipca
2012

Mierzeszyn

w ostatnim czasie...

ZAPOWIEDZI PRZEDŚLUBNE:

1. TOMASZ KIELAK, zam. Gdynia, ul. Sucha 4 i KATARZYNA KACPERSKA, zam. Gdańsk, ul. Leśna Góra 27-B-10
2. ŁUKASZ ZAWADZKI, zam. Błotnia 24 i ALEKSANDRA ADAMOWSKA, zam. Gdańsk Wrzeszcz, ul. Wilanowska 4/93.
3. MARIUSZ CZAJKA, zam. Miłowo 6 A i JOANNA HEBDA, zam. Gdynia, ul. Rozewska 16/69.
4. PAWEŁ WŁADYSŁAW WLAZŁO, zam. Mierzeszyn, ul. Gdańska 9 i JUSTYNA BEATA CHABOWSKA, zam. Smoląg 10.

MAMY CZĘŚĆ BOGA W SOBIE

Czy wiecie, co znaczy ból?

Gdy siedzi w Tobie niemoc do walki ze złem i powiesz
Nic nie mogę na to

Siedzisz na krześle i wiesz, nie zwalczysz słabości
Pustymi rękoma.

Na nic nie zda się walka z człowiekiem,
Gdy zwycięża zło.

Jedyny człowiek narodził się po to,
By kierować swoje żale do Niego,
A On zawsze wysłucha i pomoże.

Łączy się z nami w bólu,

Który sam przeżył,

Dlatego wie, co nam trzeba.

Jak nam pomóc.

Ten człowiek, to On - Jezus.

I tylko z Nim życie nabiera wartości

I ból staje się częścią boskości każdego człowieka.

Mamy część Boga w sobie, który jest w nas

I żyje naszym życiem.

KRYSTYNA ŚWISZCZ

Dom Pomocy Społecznej
w Zaskoczynie

Mierzeszyn, 25 czerwca 2012 roku
1 lipca 2012 roku

Archidiecezja Gdańska
PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
pw. św. Bartłomieja Apostoła
ul. Wolności 17
83-041 MIERZESZYN
tel. fax (0048) 58 682 81 78

**Jego Ekscelencja
Ks. Arcybiskup
CELESTINO MIGLIORE
Nuncjusz Apostolski w Polsce**

Ekscelencjo!

Z okazji pięknego jubileuszu 35. rocznicy święceń kapłańskich oraz 60. rocznicy urodzin Księdza Arcybiskupa Nuncjusza Apostolskiego składam serdeczne życzenia. Życzę dużo błogosławieństwa Bożego w kontynuowaniu posługi biskupiej, będącej służbą Bogu, Kościołowi i człowiekowi. Niech dobre zdrowie, siły i wytrwałość będą nadal udziałem Waszej Ekscelencji, a wsparcie Matki Bożej Królowej Polski oraz świętych Patronów, dopomaga we wszystkich działaniach i w każdym dniu.

Łącząc się duchowo i modlitewnie we wszystkich intencjach Księdza Arcybiskupa pozostaję z wyrazami głębokiego szacunku. Szczęść Boże!

Parafianie Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
oraz ks. Andrzej Sowiński, proboszcz

PROBOSZCZ
Parafii św. Bartłomieja Apostoła
w Mierzeszynie
Ks. Andrzej Sowiński
ks. Andrzej Sowiński

**NUNCJATURA APOSTOLSKA
W POLSCE**

Warszawa, 26 czerwca 2012

**Czcigodny Księżu Proboszczu,
Serdecznie dziękuję - Księdzu
proboszczowi i Parafianom - za miłą
pamięć i modlitwę.**

**Ja również zapewniam też o pamięci
w modlitwie.**

Z wyrazami szacunku w Chrystusie.

**+ Celestino Migliore
Nuncjusz Apostolski**

Czcigodny
Ksiądz Andrzej SOWIŃSKI
Proboszcz Parafii Św. Bartłomieja
MIERZESZYN

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszcze Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE - Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzczyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.